

కుమార స్వామిగారు

పెద్ద కొడుకు టి. యల్. సెక్టర్ వాసిగారు పని చేస్తున్నారు. ఆయన ఇద్దరు కొడుకుల బరవాళ అమ్మాయి, ఆ బరవాళ ఒక కొడుకు తోటి పుల్ స్టాప్ పెట్టేశారు.

పెద్ద కొడుకు దగ్గర్నుంచి చివరి వాడి వరకూ. టండ్రీ మాటంటే ఎంతో గౌరవం భక్తి ఉన్నాయి. అందుకే పెద్ద కొడుకు లవ్వు గివ్వు అనకుండా టండ్రీ చూపించిన పిల్లకే తాలి కట్టేశాడు మర్యాదగా. అప్పటివరకూ కూడా టండ్రీ నడకకుండా ఎక్కడికీ వెళ్ళేవాడు కాదు. అందుకే కుమార స్వామి గారి స్నేహితులంతా ఎంతో పొగడేవాళ్ళు రత్నాల్లాంటి పిల్లల్ని కన్నా వయ్యా అంటూ.

అందరిలోకీ భిష్టుమైన వాడు చిన్న కొడుకు శేషు. పసిటనం సుచ్చి ఎంతో చురుకైనవాడు. తెలివితేటల్లో కూడా పెద్ద వాళ్ళే నుక్కున వేలేసుకునే వాళ్ళొక్కసారి వాడి మాటలకు వయస్సు సరిగ్గా నాలుగు సంవత్సరాల టాటాయేవో ఒక్కసారి మాటల్లో టండ్రీనే బురిడీ కొట్టించేవాడు. కుమారస్వామి గారి కైతే నవ్వుకోవం ఒక్కసారే వచ్చేవి.

ఆరోజు ఆఫీసు నుంచి వచ్చేసరికి సాయంత్రం అరలుంది. పెద్ద కొడుకు కోడలు సినిమా కెళ్ళారు.

శేషు సీరియస్ గా కూర్చోని ఉన్నాడు. వాకిట్లో టండ్రీ లోపలకు వస్తుంటే ఎరుకెళ్ళ చంకకు ఎక్కేసే వాడు ప్రత్యోజ్ఞ. అలాటిది కడం కుండా టండ్రీని చూడనట్టే కూర్చోసి

శేషు సీరియస్ గా ఆలా ఉంటే ఇంట్లో ఎవరికీ తోచదు. వాడి అర్థం చిలిపి మాటలకు అలవాటు పడడం తోటి.

రెండో కొడుకు చదువుకొంటూ కూర్చున్నాడు. లోపలి గదిలో. కూతురు లిల్లీకి వంటలో సాయం చేస్తూంది.

బట్టలు మార్చుకుని కాఫీ తాగి పోలోకి వచ్చి కుర్చీలో చితికిబడి ఉండబట్టలేక రెండు అర చేతుల్లో ముఖం ఉంచుకుని ఆలోచిస్తున్న శేషును మెల్లిగా కదిపారు.

"ఏంట్రా చిన్నీ ఆడుకోకపోయావా పక్కంటి రాజు తోటి ఒక్కడివేకూర్చున్నావే. దాచులా అంటూ దగ్గరకు పిల్చారు. వాలు కుర్చీలోంచి లేచుకుండానే ఏం మాట్లాడలేదు శేషు.

మళ్ళీ లనే కదిపారు. "ఏం చిన్నీ"

కొరిక

కూర్చుని నిద్రపోతున్నావా?" అంటూ. "లేదులే దాడి" మరుగ్గానే సమాధానం వచ్చింది.

"ఎందుకలా ఉన్నావమ్మా. దా నా దగ్గరకు అని పిల్చారు మళ్ళీ.

"నే న్రాసులే నాకు మీ మీద ఆవేశం వచ్చేసింది" అన్నాడు సీరియస్ గా శేషు. (వాడి భాషలో ఆవేశం అంటే కోపం అని అర్థం తెలియదు).

"అలానా... ఎవరు టప్పు చేశారుట నేను గానీ అమ్మ గానీ నీకు ఆవమానం చేయలేదు కబురా నాన్నా" అన్నారు పొద్దుట జరిగింది గుర్తుచేసుకుంటూ. (అవమానం అంటే కొట్టడం అని ఉంది వాడి డిక సీరియస్.)

"అదేం కాబులే దాడి" అన్నాడు సినిమా.

"మరేమేం చప్పు చిన్నీ" అంటూ ఉన్నాడు.

లేచి శేషుని ఎత్తుకుని వాలుకుర్చీలో పడుకొని పాట్లపై కూర్చోబెట్టుకుంటూ బుజ్జగించారు.

"ఏం కావాలి చెప్పు? నీ కేమైనా స్వీట్లు కావాలా."

"ఏం వట్టు ఇంట్లో చాలానే ఉన్నాయిగా."

"మరి అమ్మ పెట్టలేదా."

"ఏండుకు పెట్టడేమిటి? నాకేగా కొండన్నీ" అంటూ జేబులో ఉన్న కాడ్బరీస్ తీసి చూపించాడు.

లోపలి నుంచి ఖండ్రీ కొడుకుల

సంభాషణ అంతా వింటున్న కాంతమ్మ గారు నవ్వుకొంది లోలోపలే, గట్టిగా నవ్వితే ఎంత ప్రమాదమో తెలుసుకొబట్టి. శేషు సీరియస్ గా 'ఇలా' ఉన్నప్పుడు మరైనా నవ్వరా అది అవమానం చేసిందనికంటే ఎక్కువ సీరియస్ గా తీసుకుంటాడు. ఇక వాడి ఏడుపు అవటం ఎవరివల్లా కాదు. అందుకే ఎవ్వరూ ఎంత నవ్వు వచ్చినా పెదం మధ్యే ఆపుకుంటారు.

ఏడి కెవరి పోలిక వచ్చిందోగానీ ఏదన్నా పట్టుకొంటే వదిలిపెట్టడు— అర్థమయేలా చెప్పకుండా ఏడిపించి చంపుతాడు కదా అనుకొంటూ— "అక్కగాని కొట్టించేమిట్రా, చిన్నీ" అనడం గారు అనుమానంగా.

"సన్ను అవమానం చేసే పాక్కెవరికీ లే దీ ఇంట్లో అని నీకు తెలియదా, దాడి" అన్నాడు. అక్కడికి వాడేదో రాజాధిరాజుట్టున్న ముర్దు చేయడంవల్ల ఎవరూ కొట్టరన్న రీమాతోటి.

"ఏంటో చెప్పమ్మా మా చిన్నీ మంచాడంగా ఏం కావాలో చెప్పు!" బుజ్జగించారు.

"నాకు పెళ్ళాం కావాలి" అన్నాడు సీరియస్ గా.

కుమారస్వామిగారికి పెద్ద పెట్టున నవ్వు వచ్చింది. లోపల కాంతమ్మగారు, కూతురు కూడా బలవంతానే నవ్వుపుకొన్నారు.

వాడెప్పుడూ ఏదైనా ఇంతే సీరియస్ గా అడుగుతాడు. నవ్వితే మాత్రం ఇల్లదిరిపోయేలా ఏదేస్తాడు.

"పెళ్ళాం కావాలా, చిన్నా! లోందరగా పెళ్ళి చేసేస్తే పెద్దాడవవుతావుగా. అప్పుడు పెద్దన్నయ్యలా ఉద్యోగం వచ్చేస్తుంది. వెంటనే పెళ్ళి చేసేస్తాగా" అన్నారు లాలించుగా.

"అదేం కాదు. నా కిప్పుడే కావాలి" అన్నాడు శేషు మొండిగా.

"ఏండుకులా అంత లోందర" అన్నారు కాస్త విసుగ్గానే.

"ఏండుకేమిటి, దాడి! మా (సెంట్స్) అంతా సినిమాలు చూస్తుంటారు నాళ్ళ మమ్మీ దాడింతోటి. సువ్వు తీసుకెళ్ళవు. అమ్మ తీసుకెళ్ళదు. చిన్నన్న వెళ్ళదు. అక్కా వెళ్ళదు. ఎట్లా? నాకేమో జయమాలిని సినిమాలు వచ్చిపోతున్నా చూడలేకపోతున్నానంటే ఎంత బాధ వచ్చేస్తుందో తెలుసా" అన్నాడు ముద్దు ముద్దుగా.

జయమాలిని సినిమాలు అంటున్నాడు శేషు అని వాడిని ఆపారథం చేసుకోకండి. వాడికి సినిమా బొమ్మలున్నవి వున్నకం అచ్చినా కాస్త వాంప్ డ్రెస్ వేసుకున్న అమ్మాయి బొమ్మ కనిపించినా 'జయమాలిని' అంటూ అరుస్తాడు, నిజానికి ఆ అమ్మాయి ఆ సినిమాలో హీరోయిన్ అయినా, మిగిలిన చిత్రాపేరు వాడికి గుర్తుండదు. అందుకనే తప్పించి కొందరిలా వాడు ఆ వయస్సుకే జయమాలిని అంటే ఆ రికమైన అభిప్రాయంలో లేడు సుమంది.

"పెళ్ళి చేసుకున్న తరువాత నుంచి పెద్దన్నయ్య ఎంకక్కా వదినను వెంట వేసుకుని అన్ని సినిమాలు చూసేస్తున్నాడు. మీరూ అడ్డు చెప్పరు కదా లా వారో అడ్డు చెప్పరు కదా అలా పెళ్ళాంతో సినిమాకెళ్ళుంటే. అందుకే నాకు పెళ్ళాం కావాలి" అని తేల్చి చెప్పేశాడు శేషు.

నోరు తెరిచేశారు కుమారస్వామిగారు. వంటింటిలో నుంచి అంతా వింటున్న భార్య, కూతురూ కూడా మొల్లన పెద్దపెట్టన నవ్వేశారు శేషు స్టేట్ మెంట్ విన్నాక.

కుమారస్వామిగారే ముందు తేరుకొని ఇల్లాల్లిని పిలిచి, ఈసారి సినిమాకెళితే చిన్నీని తీసుకెళ్ళమని చెప్పేయటంతో శేషు చల్లబడ్డాడు ఆ రోజుకి. *

- తిరునగరి వెంకటనారాయణమూర్తి